

Cap agressió aèria no quedarà sense rèplica

AHIR LA NOSTRA AVIACIÓ BOMBARDEJÀ SALAMANCA

Però el ministre de Defensa Nacional declara que l'aviació republicana s'abstindrà de bombardejar la rera guarda enemiga si els rebels fan igual amb la nostra

Al Ministeri de Defensa Nacional han facilitat la següent nota:

«El dia 4 de juny del 1937, el ministre de Defensa Nacional exposà públicament el seu criteri i la seva actitud respecte als bombardeigs aèris de ciutats al·luynades dels camps de batalla. Ja aleshores, els facciosos venien realitzant persistents accions d'aquesta naturalesa, que assolien efectes terribles. Les contínues queixes i protestes d'autoritats civils contra aquestes agressions foren traslladades pel Ministeri de la Governació al de Defensa Nacional, el qual donà al seu company ampliat resposta, que es feu pública, i en la qual es consignava el següent:

«No hi ha manera d'emperrar per mitjà de metralladores i canons antiaeris tot el territori

l·leial amb els seus fronts de batalla, els seus dipòsits de reserva, les seves instal·lacions industrials, els seus ports i els seus centres urbans. Així no hi ha dit diverses vegades en resposta a peticions semblants a les que em transmet avui V. E. entre les quals cal destacar, per més propera, les que trobem originades en els bombardeigs d'aquests dies a València i Barcelona, sobrevinguts després dels espantosos de Durango i Guernica.

Davant l'aviació, arma terrible no hi ha més que un recurs: l'aviació usada amb els mateixos mètodes que ompra l'adversari, en majors proporcions, si és possible. És a dir, el terror contra el terror.

El Govern té recursos sobrats per a adoptar el sistema dels facciosos, igualment impossibilitat com nosaltres, de cobrir amb defenses antiaeríes tot el territori sota el seu domini.

No hem apel·lat a aquest sistema per escrúpols de consciència, i a més, per creure que la nostra tutela de governants es desbordà del territori en què exercim plena autoritat per a estendre's sobre la resta de la nació, de tot això en som legítims representants.

Hem esperat encabades que l'enemic desistís de procedir tan criminal que inicià a Madrid i que després ha fet prosseguir amb la mateixa furia sobre totes les poblacions que s'guexen lleials a la República. Davant la cruel persistència en l'atac aeri contra poblacions civils i l'eco menyspreyat, que tingueren reflexions semblants a les aquí estampades.

que s'expressaren públicament en notes oficials, i a més, es consignaren en documents diplomàtics, la nostra consciència sembla ja vacil·lar, perquè comença a inquietar-nos el dubte de si escrúpols excessius en continuar-nos en la represàlia ens allunya del deure sagrat de guanyar la guerra més aviat.

De res ha servit aquest públic advertiment, que la represàlia es trobava a l'abast de la nostra mà, poguent apellar a ella en qualsevol instant. L'enemic, prosseguí amb impavidesa propia del seu embolament moral, les criminals agressions. Les potències que diuen afanyar-se per posar fi a la lluita espanyola, no es cregueren en el cas de prendre cap iniciativa per a eliminar de la nostra sagunt lluita les conseqüències de bombardeigs, les víctimes dels quals

pertanyen gairebé exclusivament a la població civil. I també han romàs inbèhides institucions internacionals a les quals, pel seu específic caràcter sembla incumbrir una missió d'aquesta naturalesa, molt més interessant i eficaç, des del punt de vista humanitari, que gestionar minúsculs canvis de presoners, i no sempre en condicions d'equitat, sinó amb marge de profit per a l'enemic.

Aquest sota el mandat d'Itàlia i Alemanya, resoltes a fer-se amos de la Mediterrània i utilitzant el nou material d'aviació que, en proporcions copioses, acabaven de subministrar ambdós països, ha endurit intensificant-lo, el seu sistema de bombardeigs contra ciutats desprotegides de tot objectiu militar.

Tal com en la nota coplada es veu, avui l'aviació republicana usada amb els mateixos mètodes que l'adversari ompra. Per això, ara, en no poder-se resistir el comandament en contemplar, condolguet per l'espectacle de ruïna i mort sembrades per l'aviació rebel, ha disposat que la nostra doni rèplica als bombardeigs de Barcelona, Reus, Tarragona, València, i tot el litoral, en suma, anant a Salamanca, Sevilla i Valladolid.

Avui, a més de batre objectius militars a Oropesa i Talavera, l'aviació lleial ha bombardejat novament Salamanca, sense que la nombrosa concentració d'aparells de càrrega estaberta després de la incursió anterior hagi pogut impedir-lo.

València no podia quedar sense rèplica, com no quedaran les agressions enemigues de aquest caràcter que puglin breument. No estem disposats a morir estupidament precipitant dels ciutats de defensa que tinguem al nostre abast.

Però el ministre de Defensa Nacional declara públicament que l'aviació republicana s'abstindrà en absolut de bombardejar poblacions de la rera guarda lleial, si l'enemic desisteix de fer-ho, i que el Govern de la República s'abstindrà, en cas de qualsevol iniciativa encaminada a un compromís d'armistici, de continuar ambdós parts mitjançant el qual resti rescatat de la guerra un procediment de lluita que a més a més del dolor de veure sang innocent, s'acaberi la ruïna d'Espanya.

E.R.C.

Federació de Barce ona

SESSIO PREPARATORIA DEL PLE DEL PARTIT

30 de gener del 1938

Política municipal: Orador: Vicenç Bernadós.
Política internacional: Orador: Antoni Rovira i Virgili.
Política de la Generalitat: Orador: Antoni M.à Sbert.
Política de la República: Orador: Jaume Alguader.
Política de guerra: Orador: Josep Terradellas.
Política d'E. R. C.: Orador: Martí Barrera.

Aquesta sessió és dedicada a tots aquells militants que tenen una responsabilitat política.
Les invitacions poden rebre's a la Federació, Rambla de Catalunya, 28.

GERMANOR CATALANA REPUBLICANA

Demà, diumenge, dia 30, a dos quarts de cinc de la tarda, es representarà la formidable obra realitzada en tres actes de Manuel Fontdevila «La dona verda». Cooperarà en aquest festival l'aplaudida «Cooper Jazz». Tots aquests festivals són a profit de l'Assistència Social de «Mèdica Germanora». Per a invitacions, de set a nou del vespre, al conserge.

CASAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DEL DISTRICTE PRIMER

Ample, 27, pral.

Demà, diumenge, a les quatre de la tarda, gran festival a benefici dels combatents del front.

El quadre escènic d'«Espanyol» interpretarà: primer, «El marit» de la difunta; segon, «Els Baco» i tercer, els famosos rapèdes Antoni Pellicer i Emili Peralta, recitaran oniques poesies.

CASAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA DEL DISTRICTE V

El Consell Directiu del Casal d'Esquerra Republicana de Catalunya del districte cinquè convoca tots els seus militants a l'assemblea general ordinària que tindrà lloc avui, dissabte, dia 29, a dos quarts de cinc de la tarda de primera convocatòria i a les cinc de segona. En l'assemblea es desenvoluparà el següent ordre del dia: Lectura i aprovació de les actes anteriors; aprovació de l'estat de comptes; dimissió i elecció del nou Consell Directiu; precs i preguntes.

CENTRE D'ESQUERRA REPUBLICANA DEL DISTRICTE IX

Aquesta entitat celebrarà assemblea ordinària de socis, demà diumenge per tal de donar compliment als seus Estatuts.

Es de creure que davant les importants qüestions a tractar hi faran acte de presència tots els seus nombrosos socis als quals des d'aquestes pàgines es recorda el deure que tenen d'acudir-hi, tal com ja se'ls remarcà en la convocatòria que hauran rebut oportunament.

CENTRE D'E. R. DE C. DEL DISTRICTE II, DE CALABRIA, 33

El nou Consell directiu anomenat per assemblea, el passat dia 23, del corrent mes, és el següent: President, Climent Garcia Aguilà; Vicepresident, Joaquim Rius Badia; Secretari, Lluís Estrada Font; Vice-secretari, Josep Gimeno Cebrian; Vice-secretari d'actes, Paquita Alcon Furiel; Catec, Vicenç Prats; Lloc part: Interventor, Antoni Cantijoch Duran; Bibliotecari, Miquel Palau Palau Alabat; Vocals, Francesc Rosell Montaner, Joan Pons Sabate, Raimond Barretet Llovet, Artur Gibau Duran, Alfred Sagols Ribes, Delvint Joventut, Josep Maria Herre Pi.

CASAL D'ESQUERRA D'ESTAT CATALA, Plaça Universitat, 2

Proseguint la meritoria campanya que porta a cap el Grup escènic d'aquest Casal, a profit dels socis combatents, demà, diumenge, a les cinc de la tarda, es posarà en escena la comèdia en tres actes de Manuel Lluís de Rivas, traduïda al català, «Covardia».

Finalitzarà la festa amb un ball familiar pel quartet «Jazz-Boys». Amb motiu d'inaugurar-se demà, diumenge, les importants reformes fetes a l'escenari i a la sala d'espectacles, regna, entre els socis, i sim-

EN TERRITORI LLEIAL

Els quaranta-un oficials bascos que foren condemnats a mort pels facciosos es troben avui entre nosaltres, lliures de les urpes malvades del feixisme. En la foto estan reunits aquesta heroica soldada de la República que ahir a la tarda foren homenajats pel S. R. de C. (Secció del S. R. I.) amb un vi d'honor al Gran Hotel, acte que fou caracteritzat per una cordial animació reveladora de l'absoluta compenetració antifeixista que animava tots els assistents, i d'una fe absoluta en el triomf final de la lluita per la independència d'Espanya (P. F.)

«Quina és la manera de poder vigoritzar la multitud? La d'anar a una consulta popular perquè tots els ciutadans vegin a emetre la seva opinió i ratifiquin així la seva voluntat de lluitar contra el feixisme indigne i internacional fins a la victòria completa».

Tres condicions de la victòria:

UNITAT PROLETARIAN I FRONT POPULAR I UNIO DELS POBLES DE LA REPUBLICA

per JUAN COMORERA, secretari general del P. S. U.

PREU: 0'50 PTES.

Per a comandes a P. A. C. O. D. - Publicacions Antifeixistes. Cooperativa Obrera de Distribució.

Rambla del Mig, 17 - Tel. 19937 - Barcelona

Ha mort i historiadors català Francesc Carreras Valls

El brillant historiadors Francesc Carreras Valls, avuiatament conegut a tots els nostres Centres intel·lectuals i literaris.

La seva posició ben personal en les abundoses polèmiques que va donar lloc la tesi que atribuïa a Cristòfor Colom, la nacionalitat catalana, havien escampat arreu de la nostra terra els profunds coneixements i la solvència científica de l'historiador traspassat.

El seu punt de vista diferien dels del també traspassat Lluís Ullós, el savi perquè que tant va estimar Catalunya. El debat, que respecta l'una respectiva posició va emplenar moltes columnes de premsa i va motivar nombrosos actes públics, els quals donaren un relleu poderosíssim a la personalitat del nostre historiador.

Repos en pau Francesc Carreras Valls, català de naix, historiador primínt i magnífic exemple de valentia i ciutadania.

"ANALOGIA ENTRE LA GUERRA DELS SEGADORS I LA GUERRA ACTUAL"

El dimarts vinent, dia 1 de febrer, el senyor Antoni Rovira i Virgili, donarà una conferència a l'Associació d'Idealistes Pràctics (Martí de Montjuïc, 28, 1er. 2a, 1r. 2a, 1r. 2a, 1r. 2a) sobre el tema: «Analogia entre la guerra dels Segadors i la guerra actual».

L'acte tindrà lloc a dos quarts de vuit del vespre.

Missatge de Roosevelt al Congrés nord-americà davant la cursa d'armaments

L'EXERCIT I LA MARINA - DIU - TENEN LA MISSIO CONCRETA DE DEFENSAR LA TOTALITAT DEL TERRITORI NORD-AMERICA

Washington, 28. — El President Roosevelt adreça, ahir, un important missatge al Congrés, en el qual demana a la nació que vetlli per la defensa del territori i dels interessos nord-americans i l'augment dels serveis de la defensa nacional.

El President demana, per tant, que es procedeixi a una reorganització a fons, amb el consegüent augment d'efectius, de l'exercit i de la marina. Demana que s'augmenti la producció dels materials de guerra, així com la producció dels materials de defensa de la totalitat del territori nord-americà, i demana al Congrés que vetlli el projecte de llei en virtut del qual queden prohibits els beneficis sobre proveïments de guerra, així com un altre projecte de llei que estableix un millor repartiment de les despeses d'una guerra eventual entre tots els ciutadans.

Després de recordar tots els esforços fets pels Estats Units per tal de provocar a tot el món una reducció d'armaments, i de declarar una vegada més la ferma voluntat de pau del poble nord-americà, Roosevelt afegeix:

«Com a nació pacífica que som, no podem abandonar ni abandonar les nostres intencions per tal d'arribar a un acord amb les nacions, enemigues a la supressió de les agressions, però és indubtable que fins que s'hagi realitzat un acord tal, estem obligats a pensar en la nostra pròpia seguretat nacional».

«Amb el sentiment més profund que us anuncio que els armaments augmenten en els moments actuals d'una manera alarmant i sense precedents. Una part important de la població del món està complacida en conflictes sagrats, malgrat que la major part dels pobles adue aquells que són protagonistes dels conflictes que al·ludim, desitgen viure en pau. Milers de pausans són trets de llurs llars i bombardejats pels avions».

«El món no visqué mai un moment de tensió tan gran com els actuals. Els nostres armaments d'armament, comparats amb els de les altres nacions, no arriben a poder assegurar la nostra seguretat nacional, i per aquesta raó han d'ésser augmentats».

«A dir, per la raó única que les altres nacions augmenten llurs armaments navals i terrestres en tals proporcions que constitueixen una amenaça per a la pau i per a la seguretat del món».

«Per l'ocasió d'aquesta reunió, presento al Congrés les següents proposicions:

1. Votació d'un crèdit de 8.800.000 dòlars per a material de defensa antiaèria. D'aquesta xifra, 8.800.000

dòlars corresponen al pressupost del 1939.

2. Votació d'un crèdit de 450.000 dòlars per a millorar l'exercit de reserva.

3. Un crèdit de 6.080.000 dòlars per a la manufactura de motils, matrius i altres peces necessàries per a la fabricació de material destinat a l'exercit. D'aquesta xifra, 5.000.000 corresponen al pressupost del 1939.

4. Un crèdit de 2.000.000 de dòlars per a l'adquisició de municions per a l'exercit.

5. Les quantitats que siguin necessàries per a augmentar en un 20 per 100 el nostre programa d'ex-

«L'anunciada sessió a honor de Guimera, que ha organitzat la Insitució del Teatre de la Generalitat, tindrà lloc definitivament el dimenge dia 6 de febrer, a les onze del matí».

Les senyores Adriana i Sara Aldavert han tingut la gentilesa de cedir l'edifici del nostre teatre, modelat per l'escultor Guimera, el qual serà col·locat, a la presidència.

A més de la conferència anteriorment anunciada de Lluís Via, notables actors del nostre teatre recitaran, en aquesta sessió, fragments de les obres de Guimera que, respectivament, varien estrenar.

LA CIUTAT MARXA

CONFERENCIA A L'ESTATGE DE LES ORGANITZACIONS CIVILS DEL G. E. J. C. — Demà a les cinc de la tarda tindrà lloc la conferència d'Enllaç de les Organitzacions Civils del G. E. J. C. Joventut, Catalana, carrer de la Diputació, 69, una conferència de propaganda pro redreçament moral i físic de la joventut i dels infants, a l'arrec de F. Puig i Alqueró, professor de l'Institut Català d'Educació Física.

En el mateix local, a les onze del matí s'inaugurarà una exposició de dibuixos dels Vallets de l'Entitat, a profit dels socis i simpatitzants que llueixin el front.

CONVOCATORIES D'EXAMENS

El dimens, dia 31, a les nou del matí i a l'auditori del doctor Trias, tindrà lloc els exàms de Patologia Quirúrgica (primer curs).

Dimarts, dia 1 de febrer, a dos quarts de deu del matí i a l'auditori d'Ortopèdia i Fisioteràpia, tindrà lloc els exàms de Patologia Quirúrgica (primer curs).

ES SEGUEIX COMBATENT ALS SECTORS DE SINGRA I CELADAS

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra d'ahir:

EXERCIT DE TERRA:

LLEVANT. — Avui ha continuat el combat als sectors de Singra i Celadas. Les nostres forces conserven la iniciativa de l'operació.

EXERCIT D'EXTREMADURA. — S'ha reafirmat a avantguarda la nostra línia, al sector de Zalamea de la Serena (Badajoz).

ALTRES EXERCITS. — Sense novetats.

INSTITUCIO DEL TEATRE

Per a la vinent sessió a honor del mestre Angel Guimera

ANUNCIS OFICIALS

COMPANIA ARRENDATARIA DEL MONOPOLI DE PETROLIS

AVIS ALS CONSUMIDORS DE GASOLINA

Per disposició de la Superintendència, el proper dia 5 de febrer s'entrarà en vigor l'augment dels preus de la venda dels productes petroliers que assenyalava el Decret del Ministeri d'Hidrocarburs del 25 de l'octubre.

En conseqüència, aquesta Agència de OAMPESA posa a disposició dels seus consumidors particulars, que des d'aquesta data, quedaran reduïts els preus de la gasolina, que actualment d'usuari civil (trascorria per al subministrament de gasolina en assortiments, així com també els del Cos diplomàtic).

Aquells consumidors que tinguen tiquets de gasolina dels quals quedaran 15 de febrer en aquestes quantitats (Via Durru, 28), en primer moment de la diferència, es podran canviar pels nous que es troben en circulació. El canvi per al Cos diplomàtic s'efectuarà a la Central de CAMPSA (Diputació, 22, 1er. C. 2a, 2a de gener del 1939).

FRONTO IXIKI-ALAI

Avui, nit, a les deu.

SAGRARIO-MARY

ALLEGRIA-AURORA

FRONTO ROVELAIS

Avui, nit, a un quart d'onze.

A PALA

NARRU II-UNAMUNO

ROBERTO-VILLARRO

FRONTO ROVELAIS

Avui, nit, a les quatre.

CARMENCHU-ANGELITA

ANTONIA-TONI

FRONTO ROVELAIS

Avui, nit, a les quatre.

ALLEGRIA-AURORA

ANTONIA-TONI

FRONTO ROVELAIS

Avui, nit, a les quatre.

ALLEGRIA-AURORA

ANTONIA-TONI

FRONTO ROVELAIS

Avui, nit, a les quatre.

ALLEGRIA-AURORA

ANTONIA-TONI

El ciutadà ALCALDE

Sánchez Buxa, en la seva diària sessió d'horas Nuevas, a El Día

Creo que Barcelona té en Hilario Salvador un verdader alcalde. Nomenar un alcalde és fàcil, però no ho és de representar, personificar, les característiques de la ciutat. El ciutadà ha de ser un alcalde. El ciutadà ha de ser un alcalde. El ciutadà ha de ser un alcalde.

Hilario Salvador, treballador barcelonès, ciutadà barcelonès, que ha passat la vida en treballs administratius i comercials en terminis, ha estat alcalde de la ciutat de Barcelona, ciutat com a ciutat, i ciutadà com a ciutadà, tot el sentiment popular del ciutadà autèntic, del ciutadà que se sent orgullós de ser, ante todo, barcelonès.

El ciutadà el primer en acudir a les armes sinistrades quan la ciutat està en perill. Hilario Salvador desitja la pau, però no la pau que es fa a la taula, sinó la pau que es fa a la batalla. El ciutadà ha de ser un alcalde. El ciutadà ha de ser un alcalde. El ciutadà ha de ser un alcalde.

Des de mi poble, en el que no ens calen les adulescències, envio a Hilario Salvador, al ciutadà alcalde, el meu salut i el meu afecte.

L'emissió d'uns segells commemoratius

En alguns periòdics ha aparegut la notícia que s'havien posat en circulació dos segells commemoratius, respectivament, de l'heroica defensa de Madrid i de la Confraternitat Hispànica.

La Direcció General del Timbre, referent a aquestes notícies, després d'acord amb les esmentades emissions estan, en efecte, autoritzades segons disposicions aparegudes a la «Gaceta de la República», però que encara no han estat posades en circulació; no obstant, la seva confecció està molt avançada.

Conforme amb les disposicions a que es fa referència anteriorment, serà la pròpia Direcció la que determini les dates de venda i llocs on s'hagin d'expedir els segells commemoratius.

Els errors i la impotència de la facció

"EL PARC DE MUNICIONS DELS REBELS ES COM UNA RESCLOSA QUE ES BUIDA AIXECANT UNA COMPORTA I QUE CAL EMPLERAR OBRINT UNA AIXETA"

El que posa fi a les batalles no és la falta de combatents, sinó la falta de material...

«El Journal s'ocupa del problema de les municions en la guerra espanyola i particularment en la batalla de Terol. Cap de les seves afirmacions no pot estar dictada per simpaties preconcebudes envers la República espanyola. El seu to extraordinàriament moderat i algunes frases poc cordials el lliuren de tota sospita respecte al particular. No obstant, un lleuger anàlisi de l'article a que ens referim descobreix un reconeixement dels errors i impotències de Franco.

«Continua la batalla de Terol —diu— que per la seva durada i els efectes que s'utilitzen és la més important de totes les que han tingut lloc des del començament de la guerra. Els governamentals han passat el paper de defensors.

En un altre temps, les batalles es lluitaven en hores. Després els progressos de l'armament imposaren, contra el que hom esperava, esforços de diversos dies. Actualment les batalles duren mesos.

En decidir replicar a Terol, per tal de restablir la situació, hagué de limitar l'efectivitat que podia comprometre en l'operació, ja que hagué de limitar el nombre de municions que es podien enviar a la batalla, i així, per la manca de municions, es va veure obligat a limitar la batalla.

La manca de municions és la manca de material, i la manca de material és la manca de municions.

El Japó compta amb l'estricta neutralitat d'Anglaterra

Formidable explosió en una fàbrica de municions, a cinquanta quilòmetres de Roma

Nombroses víctimes entre els seus 12.000 obrers

ULTIMAMENT S'HI TREBALLAVA AMB GRAN ACTIVITAT

El Japó cerca adalheradament la pau amb Xina

«Daily Herald» denuncia una maniobra financera rebel

El primer Hospital mòbil americà ha arribat ja a París

HA ESTAT FIXADA LA PLANTILLA DEL COS DE SEGURETAT DE CATALUNYA

EL REGIM DE COOPERATIVES AGRÍCOLES CENTRALITZAT A L'INSTITUT D'AGRICULTURA

Les bombes del CSAR, eren l'armament per Franco

S'HA REUNIT EL GRUP INTERPARLAMENTARI DEL CONGRES

EL CONSELL CATALA DE "UNION REPUBLICANA" VISITA EL PRESIDENT DE LES CORTS

El moviment "salvador"

"ENSENYAR A LLEGIR UN HOME ES EMMETZINAR-LO"

VISITES AL CONSELLER DE GOVERNACIO I ASSISTENCIA SOCIAL

IMPORTACIO DE MEDICAMENTS

EL GOVERN BRITANIC ESTUDIARA AMB LA MES GRAN ATENCIO L'INFORME VAN ZEELAND

AL CONGRES S'HA REUNIT LA COMISSIO DE PRESUPOSTOS

Cultura sota els abusos LLIBRES PER A LES CLASSES POPULARS

«PROPERA GUERRA DE GUERRILLES A LA XINA DEL NORD»

ARCHIVOS ESTATALES

"La sessió preparatòria del Ple del Partit acaba el sacrifici de callar per Catalunya i la República, perquè el callar més, seria contra la República i contra Catalunya"

DAVANT DE L'ACTE DE DEMA, EL QUE ENS DIUEN EL PRESIDENT I EL SECRETARI DE LA FEDERACIÓ DE BARCELONA, D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Miquel Guinart, tot un president...

En vigílies del grandís acte que es celebrarà demà, diumenge, com a sessió preparatòria del Ple Nacional d'ERC, hem cregut d'interès saber el que d'alguns en pensen els homes dirigents de la Federació de Barcelona, organitzadora de l'esmentat acte.

Hem anat a la Federació i hem parlat amb el president, Miquel Guinart, i amb el secretari, Roc Boronat.

De Miquel Guinart volem dir només que és el president de la Federació des de fa uns mesos. És un home de 49 anys, de 19 de juliol. Ho fou el 19, 20 i 21 de juliol. Ho ha estat des d'aleshores, en tots els moments difícils que ha passat Catalunya. Guinart ha sabut fer sempre de president, actuant amb seny de president. Fou un dels pocs homes que aguantaren el desgavell que anava a iniciar-se en els primers dies de la revolució.

Ha estat el President de la Federació quan aquesta tenia casernes; la de la Rambla de Catalunya i la de la Bonanova; quan prenia possessió del castell de Montjuïc; quan s'organitzaven columnes de milicians per anar als fronts d'Aragó i de Mallorca degudament comandades i degudament actualitzades; quan s'iniciaven els primers serveis de Sanitat de Guerra; quan, en fi, la Federació vivia la guerra amb tota la seva intensitat. I Miquel Guinart n'era el president i actuava com a president. Amb seny, amb altesa de mures, deixant de banda petites coses i mirant només l'interès de Catalunya i del Partit.

—L'acte de diumenge? —ens diu Guinart, mentre fumava. —Una assemblea de dirigents del Partit, que la Federació de Barcelona ha tingut la iniciativa de convocar amb el desig de col·laborar a les tasques de l'esperat Ple Nacional que tindrà lloc a finals del mes que ve.

—Per l'expectació produïda —objectem— estimem que aquesta Assemblea hauria hagut d'esser accessible per a tots els militants.

—Les concentracions de grans multituds... —Ens cal evitar les. Però, quin acte més gran hauria resultat!

—Es que jo ho sé. Vós no sabeu que solament als Consells Directius de les entitats de Barcelona es componen d'un miler de correl·ligats?

—El nombre de militants ha crescut del 19 de juliol ençà?

—El nombre de militants actius i col·laboradors? Sempre hem oscil·lat entre els vint i trenta-cinc mil, repartits entre unes setanta entitats.

MIQUEL GUINART

Em refereixo, solament, a Barcelona-Ciutat.

—Els oradors definiran la posició de la vostra Federació respecte a cada tema?

—No és així. La part substancial de cada discurs la conèix el Comitè Executiu, però no la Federació. Els oradors són prou significats i prou coneixedors de les matèries que tracten per a emetre opinions personals que constituiran, indubtablement, valuosos aportacions i suggeriments per als delegats del Ple Nacional proper. Com abans, havien de pregonar també tots els components de la Federació que formen part de les Ponències que han de donar compte de llurs tasques en el mateix Ple perquè actuessin el seu mandat i ens transmetessin copia del seu estudi. Per tots els mitjans la Federació de Barcelona intenta acobiar elements de judici per a contribuir que el resultat del Ple Nacional del febrer reïxi plenament.

—Vós creieu, doncs, que en aquest Ple Nacional d'ERC es fixarà definitivament la posició del Partit respecte a l'especialització de cada un dels problemes que preocupen el país?

—Es possible que ERC vulgui revisar el seu programa ideològic, però jo no crec que ni la revisió del programa ni la fixació de posicions sobre cada matèria pugui pretendre que siguin definitives. No hem quedat que totes les banderes s'han d'arriar davant de les del nos.

Exèrcit en guerra? Doncs, fins a guanyar la guerra, s'haurà d'establir una màxima intel·ligència entre totes les forces antifeixistes per tal de facilitar la victòria.

—Però hi ha problemes del moment, inajornables...

—Es, per això, que us deia que la fixació de posicions del Partit que es fa avui —o el mes que ve al Ple—, no pot ésser definitiva.

Mentre perdur la guerra i no s'hagin endegat perfectament tots els experiments que la revolució ens ha permès realitzar, serà molt difícil, aduuc aventurar de preciser el pla-sament polític, social, econòmic i cultural. La guerra produirà encara repercussions enormes i la revolució adquirirà molts graus de superior estabilització en la vida general del país, i per tant, es metamorfosarà constantment la configuració de tots els problemes que tenim plantejats. Així vol dir que, en general, hem de tendir més que a senyalar nous principis que a formular declaracions o normes de partit respecte als problemes.

Per exemple, davant del problema de la guerra, objectivament considerat, el nostre principi ideològic és pacifista, i, en canvi, ara ens trobem conscientment bells i rants. I així en tot. En ordre públic, en proveïments, en economia, en l'habitatge, hem acceptat una colla de solucions, que al cap d'uns mesos l'opinió pública es debatirà i adaptarà a un nou clima moral que s'haurà creat. (Veureu?) Hi ha parits que les solucions que reclama l'opinió pública no les poden recollir, perquè els postulats sectarials o dogmàtics que sustenten ho impedeixen. Però com que E. R. C. és liberal i democràtic, té assegurada la representació de la immensa majoria del poble de Catalunya, que és manifestament refractari a tota coacció, a tot sectarisme i a tota dictadura, d'un color o de l'altre i que solament acata la voluntat emergida dels plebiscits i de les muntres.

—Vós creieu, doncs, que en aquest Ple Nacional d'ERC es fixarà definitivament la posició del Partit respecte a l'especialització de cada un dels problemes que preocupen el país?

—Es possible que ERC vulgui revisar el seu programa ideològic, però jo no crec que ni la revisió del programa ni la fixació de posicions sobre cada matèria pugui pretendre que siguin definitives. No hem quedat que totes les banderes s'han d'arriar davant de les del nos.

—Vós creieu, doncs, que en aquest Ple Nacional d'ERC es fixarà definitivament la posició del Partit respecte a l'especialització de cada un dels problemes que preocupen el país?

—Es possible que ERC vulgui revisar el seu programa ideològic, però jo no crec que ni la revisió del programa ni la fixació de posicions sobre cada matèria pugui pretendre que siguin definitives. No hem quedat que totes les banderes s'han d'arriar davant de les del nos.

—El nombre de militants ha crescut del 19 de juliol ençà?

—El nombre de militants actius i col·laboradors? Sempre hem oscil·lat entre els vint i trenta-cinc mil, repartits entre unes setanta entitats.

—El nombre de militants ha crescut del 19 de juliol ençà?

—El nombre de militants actius i col·laboradors? Sempre hem oscil·lat entre els vint i trenta-cinc mil, repartits entre unes setanta entitats.

Roc Boronat, secretari insubstituïble...

Si en fer l'elogi de Miquel Guinart deiem que era tot un president, de Roc Boronat podem dir que és tot un secretari, un secretari neral en el més ample sentit de la paraula. És l'home ordenador i organitzador que necessitava la Federació en la nova estructura que s'ha donat, l'home capaç, lent i hàbil que necessita el Partit.

En tots els seus actes es veuen aquestes grans dotes d'ordenador i organitzador. La grandiosa obra del Sindicat de Cers a ell es deu. Ell n'és l'ànima i el president.

Fou una de les branques principals del 18 de l'brer.

Home de confiança de Francesc Macià, intervingué activament en el cop de Prats de Molló.

Es un home que en tot moment ha estat al seu lloc. El 14 d'abril del 1931 fou el que proclamà la República des del micròfon de Ràdio Barcelona. Després del 6 d'octubre, estigué pres a l'Urgual i el 19 de juliol estava al seu lloc.

El dia 20 de juliol fou encarregat pel Govern de la Generalitat de Catalunya del proveïment de les forces del carrer. Passats els primers dies de l'atacament feixista, com a director d'Assistència Municipal, s'incursió dels edificis religiosos, els quals, degudament transformats sota el seu guiatge, han enriquit el patrimoni municipal i les possibilitats d'ajut del nostre Ajuntament.

Després, de tots es coneguda la tasca que porta a terme a la Federació de Barcelona.

Recordem que en un acte d'homenatge a la U. R. S. S., organitzat pels Amics de la U. R. S. S., a París, el 1931, fou el que va dir que ell era amic de Rússia abans que es parles de l'organització de l'Associació d'Amics de Rússia, i remarcava que ja quan l'ent de Prats de Molló, ja es va parlar d'estar en contacte amb el país amic. Així també podríem dir que és nacionalista, esquerrista des d'abans que molts en parlessin, perquè ja el 1921 militava a Estat Català i el 1930 int rvingué en la U. nio d'Esquerreres i E. C.

Es director d'Assistència Municipal, càrrec que ostenta des de l'any 1932, encara que actualment degut al sectarisme no troba les facilitats degudes, en el seu comú.

... és tot un secretari, un secretari neral en el més ample sentit de la paraula.

—El nou Comitè Executiu de la Federació de Barcelona d'E. R. de C. treballa intensament; totes les secretaries marxen amb una empenya de cosa nova i nova, amb una afició, que es mostra esplèndidament al darrer Ple de la Federació i es reflecteix en la disciplina de les entitats i militants.

En el vinent Ple Nacional d'E. R. de C. la nostra Federació té posades les màximes il·lusions i es pre-

ROC BORONAT

para per a aportar-hi tot els seus entusiasmes.

—Projectes? —E. R. de C. sigui el cor essencial de la victòria i base per la nova vida catalana.

El Secretari d'Informació i Ajut a la Guerra del C. E. Joan Pons, amb el President Miquel Guinart, Ignasi Canadell, Secretari general de la J. E. R. E. C. i Albert Arissa, treballant intensament per als nostres soldats, bo procurant que les audàcies dels incoherents no minvin el sentit popular del nostre Exèrcit.

Forran Lladren, Secretari d'Assistència Social, ordena aquesta activitat de la Federació, que fou creada als moments més difícils i que, gràcies als heroïsmes i treball sense repòs d'una colla de dones admirables, han fet arribar l'ajut a tots els indrets del front i de la retaguarda.

L'abnegació de les dones d'E. R. de C. resistent sense vacil·lacions les coaccions dels caçadors de militants, pot servir d'exemple a molts homes que han caigut al parany de l'afiliació o de les convencions.

Assistència Social de la Federació, i dins d'ella «Ajut Català», serà, per la disciplina i efecte que tots posem, exponent de germanor i model d'organització de socors de la democràcia catalana.

Dels altres Secretariats en parlarem minuciosament; ara comencem des de l'Assistència Social de districtes i ens plaure més parlar de les retaguardes, que començar projectes.

—Actuació de la J. E. R. E. C. O? —Les Joves Joventuts són al front. Els que per no ésser compromesos a les lletres tracten entre nos-

altres, col·laboren amb llur entusiasme habitual al redreçament de Catalunya, que, en retrobar, després de la convulsió, el lloc que li pertoca, aproparà la victòria i assegurarà la llibertat en la pau.

—De cara al món, què pensa E. R. de C.?

—Tots els pobles democràtics de la terra col·laboraran en la nostra victòria, si les nostres activitats socials i polítiques d'ara, són garantia de llur pau en l'esdevenidor.

—I de cara a Catalunya?

—Tota la força del nostre poble, per a redreçar-se, l'ha de cercar a la seva catalanitat; les ficcions polítiques creades en la guerra, s'esvainran ràpidament en la necessitat d'ordenar la nostra vida col·lectiva després del triomf.

—Digueu-nos, ara alguna cosa de la sessió preparatòria.

—Amb l'acte de demà, diumenge, iniciem el redreçament constructiu de la democràcia catalana, que, en el vinent Ple del Partit, marcarà les noves rutes. Després de contenir les distorsions d'aquell que pretén fer la revolució d'anagrama i la guerra de partit, encara és E. R. de C. el Partit que bo i guanyant la confiança de l'exterior, consolidarà les reivindicacions de la victòria.

La sessió preparatòria del Ple del Partit acaba el sacrifici de callar per Catalunya i la República perquè, el callar més, seria contra la República i contra Catalunya.

No anem a encetar una lluita política que en aquests moments seria una follia, però les expectatives de la guerra ens manen de barrar el pas a totes les follies.

EL GOVERN FRANCES CONTRA ELS AVIONS PIRATES

París, 29. — El Govern francès ha tramès un grup d'artilleria antiaèria a la Tour de Carol.

El grup ha arribat ja a l'esmentada localitat i té ordre de disparar sense previ avis contra tots els avions que violin la frontera.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

CINC ANYS DE DOMINI HITLERIA

Demà farà cinc anys que Adolf Hitler, pintor de parets, epilèptic i "fùbrer", és l'amo d'Alemanya. Potser nosaltres, que de prop toquem les desastroses conseqüències d'aquest esdeveniment inversemblant, tenim més interès que ningú a revisar l'actuació que féu possible la pujada dels nazis al Poder i l'actuació que han portat a terme, un cop l'han tingut.

Fera catorze anys que l'automobil imperial havia travessat mig Alemanya, portant al voltant el Kaiser que fugia. Durant aquests catorze anys la República, proclamada per l'empenta de les masses obreres i dirigida pels social-demòcrates, havia hagut de lluitar contra els enemics que l'assetjaven de tots costats.

—Els oficials de l'Imperi, els barons del Bàltic i els "junkers" de Prússia no volien saber res amb el nou règim. Només s'avingueren a acceptar-lo formalment quan veieran que fent-ho així podrien tenir les mans lliures per a assassinar i acorralcar els "rojos", els responsables —segons ells— de la catàstrofe de la seva vida, de les seves aspiracions de nobles fracassats.

Els grans industrials, els amos de les fonderies, de les mines, de les empreses que ocupaven a milers de treballadors no n'actaven el nou ordre de coses. Schüme, von Thyssen, Hugenberg, Bobl, Krupp es negaren a acceptar el control obrer, la jornada de vuit hores, així com totes les millores establertes en la Constitució de Weimar (que tant havia d'influir, més tard, en la de la República espanyola).

Les vacil·lacions del Govern republicà, la seva feblesa semblen la desconfiança entre els obrers. Hamburg es revoltà, sota els placs de la bandera vermella. Baviera es constituí en República Soviètica. Saxònia declarà la vaga general, la de més durada que s'ha conegut mai al món. La poca decisió governamental en resoldre les qüestions minoritàries, en satisfer les reivindicacions nacionals provoca el moviment separatista de la Renània. Schacht —el mateix que suava Goering— dirigia la inflació, la baixa del marc. Es tot un poble efíca i pacient, tostem i militaritzat per una educació "standard", que veu, de cop i volta, totes les seves il·lusions que s'enderroquen, totes les seves esperances que s'esvaeixen tota la inutilitat monstruosa de quatre anys de sofriment, de mort, de dolor...

VERSALLLES O LA INCOMPENSIÓ

Des del mateix dia que neix, la República alemanya està amenaçada. Els aliats, reunits a Versalles no saben o no volen comprendre l'esforç que intenten portar a terme els dirigents de la nova República, per tal d'encaminar el seu país per altres viaranyes que els tradicionals i interessats del patriotisme prussià de l'imperialisme kaiserli. No saben que quan Schacht, Rathenau no creuen ja en el "Deutschland über alles" i que volen substituir aquest "Alemanya per damunt de tot" per un nou crit: "El poble i la pau, per damunt de tot".

I com que no ho saben veure, no els ajuden. Oïdrien que amb una Alemanya pacificada materialment —i, sobretot, espiritualment— seria molt difícil provocar nous conflictes. Però, si no volien convertir el poble d'Alemanya —que no ho podia pas fer compartir les responsabilitats de Guillem II i la seva camarilla de militars i negociancs— en un poble oprimit, trosejat, vexat. En l'erèrit de cada alemany, des del 1918 hi n'ia un sentiment d'inferioritat que, més tard, serà terreny abonat per a les més monstruoses follies racistes.

VON KAPP I LUDENDORF

Els enemics de la República no paren de treballar contra d'ella. S'agrupen, s'armen, es preparen. Es perfila el moviment nacional-socialista. Arrapant-se en el sentiment d'inferioritat que Versalles ha fet nàixer en les masses, els crida per a reivindicar la "pàtria". Arrapant-se en la misèria que ha fet menar el poble a augmentar el bolot i el sabotatge dels grans industrials —que no han sabut combatre els governants d'esquerra— els crida per a la defensa dels seus drets de pàries contra els jueus i contra els monopolistes.

Som el 1921. Von Kapp, un general gruixut i abundant de carns, es subleva. Berlin, en saber que les tropes mercenàries es troben en els edificis oficials, para el treball. Tothom se'n va a casa seva. No es veu ningú pels carrers. La ciutat sembla morta. Durant tres dies, von Kapp amenaça i gesticleja. Finalment, cap cot, se'n va cap a la frontera. Els socialistes tornen als Ministeris. El primer intent ha fracassat.

Dos anys després, el 1923, Ludendorff, la fera engalonada, es llança al carrer a Munic. Hitler li fa de salubrament polític. Morts, ferits, lluita. L'home que quan Tannenberg és derrotat, sobre els seus cadavres, la capital bavaresa Hitler, d'aquesta feta, es passa tres anys en una fortalesa, on escriu el seu llibre "Mein Kampf". A través de les pàgines febriles que redacta entre les quatre parets humides de la seva presó, el futur "guia" va desenrotllant una teoria de maldon: races superiors, jueus, aris, tendes de caçador tracten el gran pla.

Un cop d'Estat a LLARX TERMINI

El moviment creix. Els fabricants de canons, els terratinents de l'Est, els empresaris comercials, els militars retirats els financen. Amb els milions que obliguen a pagar durant els quatre anys de guerra, pagats pels canons, les pistoles, els corretjans, els sous, els impostos i els sopars que caracteritzen tota l'actuació nazi. El Govern s'ho mira i calla.

S'han donat que amb un cop de força no resolirien, que les masses populars estan massa preparades, massa vigilants per a deixar-les el camí lliure. I des dels Consells d'Administració, des de les casernes i des de les tendes de caçador tracten el gran pla.

Serà un cop d'Estat a llarg termini, per graus, lent i segur. El primer pas el faciliten, inconscientment, els socialistes, en votar Hindenburg per a la Presidència de la República.

Creuen en el seu honor de militar en la seva fidelitat a la causa jurada. Viuen d'il·lusions (com ens passa a nosaltres amb Alcàntara Zamora). I el posen en el lloc més poderós. "No hi ha perill!" —es diuen—. Nosaltres tenim un Tribunal de l'Estat que garanteix la Constitució i la puresa de la seva aplicació. (Com el nostre Relictós Tribunal de Garanties Constitucionals...)

Per de prometre els deixen anar fent la seva política de reformes i petits passos vacil·lants. Mentrestant els nazis van entrant a la Cambra i, movent-hi escàndol, van organitzant la joventut, van armant-se i preparant-se per al gran dia.

Topades diàries, cada cop més violentes. Socialistes i comunistes, cadascun per la seva banda, s'oposen a les intencions de castigar a les rampinyes i fataderies dels homes de les Seccions d'Assalt, Hitlerians. Però no van junts; entre ells hi ha patites rancúnies, ressentiments i diferències de matis que els separen.

UN PAS DARRERA L'ALTRE...

Les coses ja es van posant bé. S'acostumen, el gran patriota que ha comprès que només una Alemanya democràtica pot ésser pacífica, ha mort.

París, 29. — El Govern francès ha tramès un grup d'artilleria antiaèria a la Tour de Carol.

El grup ha arribat ja a l'esmentada localitat i té ordre de disparar sense previ avis contra tots els avions que violin la frontera.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.000.

París, 29. — Segons notícies rebudes d'Hendaia per l'agència Espanya, alguns ferroviaris s'han evadit de la zona facciosa i han comunicat detalls sobre la gran quantitat de baixes dels facciosos a la batalla de Terol. Tots els ferits eren transportats a Saragossa i des d'allí distribuïts a tot el territori facciós. Alguns dels hi hagué fins dotze trens, cada un d'ells compost de 15 vagons plens de ferits, que han arribat de Saragossa cap a altres llocs. Fent un càlcul a base del nombre dels trens i dels vagons, es terrorífic creuen que el nombre dels ferits evacuats de Saragossa després de l'ofensiva po és inferior a 50.00